

Debattert

PUBLISERT 3. august 2018

Helbredelse

Lovregulert Forbrukertilsynet har etter dette lagt til grunn at virksomheten faller innenfor lov om alternativ behandling, og dermed også den markedsføringsregulering som følger av loven og ovennevnte forskrift.

Bent Høie svarer i Stortinget om «Mirakelpredikanter», Stortinget.no, 4. juli

Ikke dumt Vi må jo betale når vi går til lege, men har ingen garanti for å bli frisk. Så når folk vil bruke penger på en helbredelsespredikant, da er det opp til dem. Ikke er de dumme, og ikke er det visvas som noen vil ha det til. Saken er den at vi tror på en skaper, en allmektig Gud.

NN i Avisa Nordland 9. juli

Naturlig plass Som enhver bibelleser vet omtales menigheten som Kristi legeme, og der er å praktisere forbønn for syke en naturlig del. (...) De som besitter nådegaven til å helbrede er en del av Kristi kropp og skulle ha sin naturlige plass i menighetens praksis.

Pauli G. Staalesen i Dagen 15. juli

Belastning – Lovnaden om helbredelse skaper en direkte forbindelse mellom troen som en person har, og helbredelse fra sykdommen. Da kan man forestille seg at en troende vil oppleve sykdommen sin som en straff fra gud. Og noen vil muligens kjenne skyldfølelse, ved at troen deres ikke er sterk nok hvis de ikke blir friske.

Frauke Musia til Nifab.no, 17. juli

Råd om forbønn Spør før du ber for noen. Ikke legg hendene på syke og be for dem uten å spørre først, spesielt når det gjelder folk du ikke kjenner. (...) Ikke si «du er fri, søster» eller «du har fått alt i Jesus». Det er ikke særlig oppmuntrende når man på kropp og sinn merker det motsatte.

Janne Børrestad gir råd om forbønn, Dagen 18. juli

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 8, 2018, side 691